

Μάνη: Ιστορία και Γεωγραφία (Γρηγόρης Τσουνής, Βιολόγος)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=170913>]

Η ιστορία της περιοχής

Το αρχαιότερο όνομα της περιοχής, από το 10ο αιώνα ήταν Μαΐνη. Ως τα χρόνια της Επανάστασης του 1821 η επισκοπή της ονομαζόταν Επισκοπή Μαΐνης. Μάνη στην αρχή ονομάσθηκε, φαίνεται, ένα μόνο κάστρο και σιγά-σιγά το όνομα απλώθηκε σ' όλη την περιοχή.

Η Μάνη από πολύ παλιά άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια της στην ιστορία. Από τα αρχαία χρόνια αναφέρονται μικρές πόλεις στην περιοχή. Από την ομηρική εποχή ο Οίτυλος, ύστερα η Καρδαμύλη κοντά στα Λεύκτρα και το Γύθειο, επίγειο της αρχαίας Σπάρτης. Αξιόλογη ήταν η ακμή της Μάνης κατά τα ρωμαϊκά χρόνια, αλλά και την περίοδο του Ιουστινιανού. Οι αρχαιότεροι κάτοικοί της ήταν απόγονοι των Ελευθερολακώνων.

Η δομή των πύργων και των πυργόσπιτων της Μάνης επιβλήθηκε από την ανάγκη των κατοίκων να αμυνθούν απέναντι σε πειρατές και άλλους κατακτητές

Αναφορές για την περιοχή υπάρχουν στα κείμενα του Ομήρου, του Πausανία και του Στράβωνα (Στράβ. 8, 4, 4) «Καλείται δ' (Οίτυλος) υπό τινων Βαίτυλος». Διαφύλαξαν την εθνική τους θρησκεία ως τα χρόνια του αυτοκράτορα Βασιλείου Α΄ του Μακεδόνα (867-886).

Κατά τα χρόνια της Φραγκοκρατίας οι Μανιάτες δεν έμειναν ποτέ ήσυχoi. Την περίοδο της Τουρκοκρατίας, αντέταξαν σφοδρή άμυνα και έκαναν πολύχρονους πολέμους. Έτσι ουσιαστικά η Μάνη έμεινε ελεύθερη από τον Τουρκικό ζυγό. Οι Μανιάτες πολέμησαν με ανδρεία στην επανάσταση του 1770 και ύστερα από την αποτυχία της υποχρεώθηκαν να πληρώνουν φόρους στους Τούρκους. Στον μεγάλο Αγώνα του 1821 πρόσφεραν πολλά με αρχηγούς τους Μαυρομιχαλαίους. Επίσης πρόβαλαν αντίσταση στην περίοδο της βασιλείας του Όθωνα και πήραν μέρος στις διάφορες επαναστάσεις της Κρήτης και κυρίως στην επανάσταση του 1867.

Οι Μανιάτες είναι άνθρωποι περήφανοι για τον τόπο τους αλλά και για την καταγωγή τους. Απόγονοι των αρχαίων Σπαρτιατών, των Ελευθερολακώνων, αλλά και των Παλαιολόγων, των Κομνηνών, των Φωκάδων και άλλων που είχαν καταφύγει στην ελεύθερη πατρίδα τους μετά την υποδούλωση των ελληνικών χωρών.

Η Μάνη γεωγραφικά διακρίνεται από την Έξω Μάνη (Λιμένι- Οίτυλο- Μεσσηνιακή Μάνη), την Κάτω Μάνη (από τα Μπαρδουνοχώρια μέχρι το Σκουτάρι) και από την Μέσα Μάνη (από την Αρεόπολη μέχρι το Ταίναρο). Η Μέσα Μάνη χωρίζεται στην Προσηλιακή (ανατολικό τμήμα) και την Αποσκιαδερή (δυτικό τμήμα).

Ερχόμενοι από το Γύθειο, στην είσοδο της Αρεόπολης, αν στρίψουμε προς τα δεξιά, ο δρόμος θα μας οδηγήσει στο Λιμένι και στην Οίτυλο. Η διαδρομή αυτή είναι μαγική. Ο δρόμος φιδίσια κατεβαίνει, ανάμεσα από την χαμηλή μεσογειακή βλάστηση. Ο αέρας που έρχεται από τον Μεσσηνιακό κόλπο, φέρνει αρμύρα και μυρουδιά από αγριοβότανα. Γύρω-γύρω πέτρινοι ορεινοί όγκοι και στο βάθος το απέραντο γαλάζιο του Μεσσηνιακού Κόλπου. Σε λίγο συναντάει κανείς το Λιμένι, το ιστορικό επίνειο της Αρεόπολης και την κοιτίδα των Μαυρομιχαλαίων. Εδώ βρίσκονται μισοερειπωμένα το «παλάτι» του Πετρόμπεη, και η Παναγιά η Βρετή. Συνεχίζοντας τον γραφικό κόλπο, περνάμε από την Νέα Οίτυλο και από εκεί ο δρόμος ανηφορικά ανεβαίνει προς την Οίτυλο που είναι χτισμένη σε απόκρημνο ύψωμα, που θυμίζει αετοφωλιά και βρίσκεται στην θέση της αρχαίας πόλης που αναφέρει ο Όμηρος. Η Οίτυλος έχει ένα χρώμα ξεχωριστό και είναι ένα από τα πιο όμορφα χωριά της περιοχής. Από 'δώ ο δρόμος συνεχίζει προς την Μεσσηνιακή Μάνη και την Καλαμάτα.

Αφήνοντας την όμορφη Αρεόπολη ο ταξιδευτής μπορεί να κατευθυνθεί προς τον Πύργο Δυρού και το Νεολιθικό Μουσείο Δυρού. Τα σπήλαια Δυρού είναι απ' τα πιο σημαντικά της χώρας μας.

[Συνεχίζεται]